

2018 m. 04 mėn. 10 d.
Nr. A32 A-2877
p. L. Kotlovska
2018-04-11

VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

Biudžetinė įstaiga, Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius, tel. (8 5) 264 8703, faks. (8 5) 264 8701, el. p. vilniaus.administracinis@teismas.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188733964

Vyriausybės atstovui Viliaus apskrityje

2018-04-10 Nr. eI-1116-789/2018

Vilniaus rajono savivaldybės tarybai

Proceso Nr. 3-61-3-04105-2017-3

p. Audėja Belauka
p. Lirolaui Povaičiui
2018-04-11

DĖL SPRENDIMO

Siunčiame Vilniaus apygardos administracinio teismo 2018-04-09 sprendimą susipažinti.
PRIDEDAMA. 6 lapai.

Teismo posėdžių sekretorė
Kazlauskienė

(elektroninis parašas)

Vaida

Administracinė byla Nr. eI-1116-789/2018
Teismo proceso Nr. 3-61-3-04105-2017-3
Procesinio sprendimo kategorijos: 4.2; 16.2.1;
53.1; 55.2.

VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

2018 m. balandžio 9 d.
Vilnius

Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Egidijos Puzinskaitės, Rasos Ragulskytės-Markovienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja) ir Margaritos Stambrauskaitės,

rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos Vyriausybės atstovo Vilniaus apskrityje tarnybos pareiškimą atsakovei Vilniaus rajono savivaldybės tarybai dėl norminio administracinio akto teisėtumo ištyrimo.

Teismas

n u s t a t ė:

Pareiškėja 2017 m. gruodžio 8 d. pateikė teismui pareiškimą ištirti, ar Vilniaus rajono savivaldybės tarybos (*toliau – ir Taryba*) 2016 m. gruodžio 22 d. sprendimu Nr. T3-515 patvirtinto Vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvatų skyrimo ir tiekimo tvarkos aprašo (*toliau – ir Aprašas*) 22 punktą atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punktą, ir nustačius, jog neatitinka Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punkto nuostatų, Aprašo 22 punktą pripažinti prieštaraujančiu lygiateisiškumo principui.

Pareiškėja pareiškime nurodo, kad Aprašas nustato lengvatas, lengvatų skyrimo ir teikimo sąlygas, tvarką ir finansavimą. Pagal 6.1 papunktį, lengvata taikoma nedirbantiems senatvės pensinio amžiaus asmenims, valdantiems ir tik jiems vieniems naudojantiems gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto objektą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje, o pagal 6.2 papunktį – nedirbantiems asmenims, netekusiems 60–100 proc. darbingumo, ir gyvenantiems vieniems arba su nedirbančiais senatvės pensinio amžiaus asmenimis, valdantiems ir tik jiems vieniems naudojantiems gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto objektą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje. Pagal Aprašo 7.2 papunktį, 70 proc. vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvata taikoma nedirbančiam senatvės pensinio amžiaus asmeniui, nedirbančiam netekusiam 60–100 proc. darbingumo asmeniui, valdančiam ir tik jam vienam naudojančiam gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto objektą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje.

Pareiškėja pareiškime nurodo, kad Aprašo 22 punkte įtvirtinta, jog lengvatos, nurodytos Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punktuose, taikomos asmenims, kurių duomenys apie jų gyvenamąją vietą Vilniaus rajone įrašyti į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą. Pažymi, kad, pagal Tarybos 2016 m. gruodžio 22 d. sprendimu Nr. T3-514 patvirtintų Vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą nuostatų 10 punktą, vietinės rinkliavos

mokėtojai yra komunalinių atliekų turėtojai, fiziniai ir juridiniai asmenys, nuosavybės ar kita teise valdantys ir naudojantys nekilnojamąjį turtą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje, privalantys mokėti vietinę rinkliavą. Teigia, kad vietinės rinkliavos mokėtojas yra bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, nuosavybės ar kita teise valdantis ir naudojantis nekilnojamąjį turtą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje neatsižvelgiant į asmens deklaruotą gyvenamąją vietą.

Lietuvos Respublikos rinkliavų įstatymo 12 straipsnio 3 punkte nustatyta, jog į savivaldybės tarybos kompetenciją patenka rinkliavų lengvatų nustatymas. Teigia, kad lengvatų ir jų įgyvendinimo nustatymas turi būti teisėtas, neprieštarauti kitų teisės aktų reikalavimams. Mano, kad Aprašo 22 punkte nustatyta sąlyga, jog asmens duomenys apie jo gyvenamąją vietą Vilniaus rajone turi būti įrašyti į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą, nepagrįstai riboja kitų asmenų, neįregistravusių savo gyvenamosios vietos Vilniaus rajono savivaldybėje, bet teisėtai valdančių nekilnojamąjį turtą Vilniaus rajono savivaldybėje, galimybę gauti Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punktuose nustatytas lengvatas. Teigia, kad, sukuriant vienoje asmenų grupėje esantiems asmenims skirtingas sąlygas išimtinai tik dėl jų gyvenamosios vietos, pažeidžiamas Viešojo administravimo įstatyme įtvirtintas lygiateisiškumo principas.

Atsakovė Taryba pateikė atsiliepimą, kuriame nurodo, kad su pareiškimu nesutinka, ir prašo bylos nagrinėjimą nutraukti arba pareiškimą atmesti kaip nepagrįstą.

Paaikškina, kad 2017 m. lapkričio 23 d. Tarybos posėdyje buvo svarstomas projektas „Dėl Vilniaus rajono savivaldybės tarybos 2016-12-22 sprendimo Nr. T3-515 „Dėl vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvatų skyrimo ir teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“. Jis buvo teikiamas atsižvelgiant į Vyriausybės atstovo 2017-11-09 teikimą Nr. 1T-20. Taryba balsavo vienbalsiai prieš sprendimo projektą. Teigia, kad pareiškėjos pozicija, kodėl Taryba negalėjo nustatyti lengvatų asmenims, įvardytiems Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 papunkčiuose ir deklaravusiems gyvenamąją vietą Vilniaus rajone, yra nepagrįsta. Rinkliavų įstatymo 16 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad vietinė rinkliava įskaitoma į savivaldybės, nustačiusios vietinę rinkliavą, biudžetą. Kadangi lengvatos nustatomos savivaldybės biudžeto sąskaita, tai tik Taryba ir gali nuspręsti, kam taikyti lengvatas ir ar jas iš viso taikyti. Mano, kad patvirtintos lengvatos nepablogino atliekų turėtojų padėties, vietinė rinkliava už atliekų tvarkymą apskaičiuojama neatsižvelgiant į gyvenamąją vietą ar asmens priklausymą savivaldybės bendruomenei. Pažymi, kad lengvatų aprašas suteikia ir kitų lengvatų, kuriomis atliekų turėtojai gali pasinaudoti. Pareiškėja pareiškime nenurodė argumentų, kaip skundžiamas administracinis aktas pažeidė įvardijamų asmenų interesus ir kokius teisės aktus pažeidė atsakovė, priimdama skundžiamą aktą.

Teismas

k o n s t a t u o j a:

Vilniaus rajono savivaldybės tarybos 2016 m. gruodžio 22 d. sprendimu Nr. T3-515 patvirtintas Vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvatų skyrimo ir teikimo tvarkos aprašas nustato vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvatų skyrimo ir teikimo sąlygas, tvarką ir finansavimą (Aprašo 1 punktas). Pareiškėja norminę bylą inicijavo dėl Aprašo 22 punkto nuostatos, kurioje nustatyta, kad lengvatos, nurodytos šios Tvarkos aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punktuose, taikomos asmenims, kurių duomenys apie jų gyvenamąją vietą Vilniaus rajone yra įrašyti į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą.

Pareiškėja pareiškime teigia, kad Aprašo 22 punkto nuostata, kad lengvatos taikomos tik tiems asmenims, kurių duomenys apie jų gyvenamąją vietą Vilniaus rajone yra įrašyti į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą, prieštarauja Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punkte nustatytam lygiateisiškumo principui.

Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punkte nustatyta, kad lygiateisiškumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas administracinius sprendimus, turi atsižvelgti į tai, kad įstatymui visi asmenys lygūs, ir negali varžyti jų teisių ar teikti jiems privilegijų dėl jų lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės ir turinės padėties, išsilavinimo, religinių ar politinių pažiūrų, veiklos rūšies ir pobūdžio, gyvenamosios vietos ir kitų aplinkybių. Pareiškėja teigia, kad Aprašo 22 punkto nuostata varžo asmenų teises dėl jų gyvenamosios vietos. Atsakovė atsiliepiame iš esmės teigia, kad Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punktuose nustatytos lengvatos yra nustatomos Vilniaus rajono savivaldybės biudžeto sąskaita, todėl Taryba gali nuspręsti, kam taikyti lengvatas ir ar jas taikyti.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (*toliau – ir Konstitucinis Teismas*) yra konstatavęs, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijoje (*toliau – ir Konstitucija*) įtvirtintas teisinės valstybės principas suponuoja teisės aktų hierarchiją bei draudžia žemesnės galios teisės aktais nustatyti tokį reguliavimą, kuris konkuruotų su nustatytuoju aukštesnės galios teisės aktu (Konstitucinio Teismo 1997 m. birželio 17 d., 2000 m. vasario 23 d., 2001 m. liepos 12 d., 2003 m. spalio 29 d. nutarimai). Administracinių teismų kompetencijai priskirtos bylos dėl norminių administracinių aktų (ar jų dalių), kurių teisėtumo kontrolė Konstitucijoje nėra priskirta Konstitucinio Teismo jurisdikcijai, teisėtumo, taip pat ir dėl norminių administracinių aktų, kuriuos priėmė teritoriniai ar savivaldybių administravimo subjektai, teisėtumo (Administracinių bylų teisenos įstatymo (*toliau – ir ABTĮ*) 20 straipsnio 2 dalies 1 punktas). Administracinis teismas, nagrinėdamas šios kategorijos bylas, sprendžia, ar norminis administracinis aktas (ar jo dalis) atitinka įstatymą ar Vyriausybės norminį aktą, t. y. pagal savo kompetenciją užtikrina konstitucinio teisinės valstybės principo, suponuojančio teisės aktų hierarchiją, įgyvendinimą viešojo administravimo srityje.

Nagrinėjamu atveju ginčas kilo dėl Aprašo 22 punkto atitikties Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punktui. Aprašo 6.1 ir 6.2 punktuose nustatyta, kad 50 proc. vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvata taikoma nedirbantiems senatvės pensinio amžiaus asmenims, valdantiems ir tik jiems vieniems naudojantiems gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto objektą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje, bei nedirbantiems senatvės pensinio amžiaus asmenims, valdantiems ir tik jiems vieniems naudojantiems gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto objektą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje. Aprašo 7.2 punkte nustatyta, kad 70 proc. vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvata taikoma nedirbančiam senatvės pensinio amžiaus asmeniui, nedirbančiam netekusiam 60–100 proc. darbingumo asmeniui, valdančiam ir tik jam vienam naudojančiam gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto objektą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje. Aprašo 22 punkte nustatyta, kad minėtos lengvatos taikomos asmenims, kurių duomenys apie jų gyvenamąją vietą Vilniaus rajone yra įrašyti į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą.

Iš ginčijamo teisės akto turinio matyti, kad Aprašas skirtas neapibrėžtam subjektų ratui, juo nustatomos vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvatų skyrimo ir teikimo sąlygos, tvarka ir finansavimas Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje. Aprašas yra visuotinai privalomas asmenims, turintiems pareigą mokėti privalomą vietinę rinkliavą už komunalinių atliekų surinkimą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje, bei 2016-12-30 viešai paskelbtas Teisės aktų registre. Iš ginčijamo teisės akto turinio matyti, kad Aprašas yra norminis administracinis aktas, jo atitiktį aukštesnės galios teisės aktams gali tikrinti administracinis teismas (ABTĮ 20 straipsnio 2 dalies 1 punktas).

Nagrinėjamu atveju lengvatų, nustatytų Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punktuose, taikymas, pagal Aprašo 22 punkto reikalavimus, siejamas išskirtinai su aplinkybe, kurioje teritorijoje rinkliavos mokėtojas deklaravo savo gyvenamąją vietą, t. y. lengvatos, nustatytos Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punktuose, gali būti taikomos tik Vilniaus miesto rajono teritorijoje gyvenamąją vietą registruojantiems asmenims.

Teismas pažymi, kad, kaip atsiliepiame nurodė atsakovė, jos kompetencijai yra priskirta teisė nustatyti vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą lengvatas. Lietuvos Respublikos

vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 2 punkte nustatyta, kad vietinių rinkliavų nustatymas priskirtinas savarankiškai savivaldybių funkcijai. Pagal Vietos savivaldos įstatymo 16 straipsnio 2 dalies 18 punktą, sprendimai teikti mokesčių, rinkliavų ir kitas įstatymų nustatytas lengvatas savivaldybės biudžeto sąskaita priskiriami išimtinai savivaldybės tarybos kompetencijai. Vietos savivaldos įstatymo 3 straipsnio 9 punkte nustatyta, kad išimtinė savivaldybės tarybos kompetencija – tai Konstitucijos ir įstatymų nustatyta kompetencija, kurios negali perimti, kištis į ją, įgyvendinti jokia kita savivaldybės institucija. Savivaldybės taryba negali atsisakyti savo išimtinės kompetencijos ar perduoti ją kitoms savivaldybės institucijoms.

Konstitucinio Teismo praktikoje konstatuota, kad savivaldybių biudžetai yra savarankiški, taip pat kad savivaldybių tarybos turi teisę nustatyti vietines rinkliavas, savo biudžeto sąskaita savivaldybių tarybos gali nustatyti mokesčių bei rinkliavą lengvatas. Konstitucinio Teismo praktikoje taip pat pažymėta, kad savivaldybės joms suteiktą diskrecijos teisę nustatyti vietinių rinkliavų lengvatas turi naudoti įstatymo nustatytose ribose (Konstitucinio Teismo 2005 m. liepos 8 d. nutarimas). Taigi aplinkybė, kad, pagal Vietos savivaldos įstatymo 16 straipsnio 2 dalies 18 punktą, atsakovei nustatyta išimtinė kompetencija taikyti rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą lengvatas, nepaneigia reikalavimo savo kompetenciją įgyvendinti vadovaujantis teisės aktų reikalavimais.

Teismas pažymi, kad atsakovės teiginys, jog Aprašo nuostatos dėl lengvatų taikymo nepablogino atliekų turėtojų padėties, yra nepagrįstas, kadangi Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punktuose nustatyta rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą lengvata nulemia rinkliavos mokėtojų materialiąsias pareigas mokėti rinkliavas už komunalinių atliekų surinkimą bei gauti tam tikro dydžio lengvatas. Esant šioms aplinkybėms, rinkliavų už komunalinių atliekų surinkimą lengvatų taikymo kriterijai turi būti pagrįsti ir neprieštarauti aukštesnės galios teisės aktams, iš jų ir Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punktui, kuriame nustatyta, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas administracinius sprendimus, turi atsižvelgti į tai, kad įstatymui visi asmenys lygūs, ir negali varžyti jų teisių ar teikti jiems privilegijų, *inter alia* (be kita ko), dėl jų gyvenamosios vietos.

Konstitucinis Teismas savo jurisprudencijoje yra pažymėjęs, kad Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punkte yra įtvirtintas visų asmenų lygybės įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams principas, kurio turi būti laikomasi leidžiant teisės aktus, juos taikant bei vykdant teisingumą. Pagal Konstitucinio Teismo formuojamą praktiką, lygiateisiškumo principas įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pačius faktus savavališkai vertinti skirtingai (Konstitucinio Teismo 1996 m. sausio 24 d. nutarimas). Konstitucinio Teismo praktikoje konstatuota, kad lygiateisiškumo principas pažeidžiamas, kai tam tikra grupė asmenų, kuriems skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, yra kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisintinas (Konstitucinio Teismo 1996 m. lapkričio 20 d. nutarimas, 2012 m. birželio 29 d. nutarimas, 2013 m. gegužės 16 d. ir kiti nutarimai).

Aprašo 22 punkte nustatytu reglamentavimu vietinę rinkliavą už komunalinių atliekų surinkimą mokantys asmenys, esantys iš esmės tokioje pačioje padėtyje (nedirbantys senatvės pensinio amžiaus asmenys bei asmenys, kurie yra netekę 60–100 proc. darbingumo, ir gyvenantys vieni arba su nedirbančiais senatvės pensinio amžiaus asmenimis), tačiau nedeklaravę savo gyvenamosios vietos Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje, vertinami ne taip palankiai, kaip deklaravę savo gyvenamąją vietą Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (*toliau – ir LVAT*) praktikoje yra konstatuota, kad, vertinant, ar tam tikru teisiniu reguliavimu nėra pažeidžiamas asmenų lygiateisiškumo principas, pirmiausia būtina identifikuoti tam tikrų subjektų (jų grupių) nevienodą (diferencijuotą) teisinį reguliavimą, o tai identifikavus – vertinti, ar toks skirtingas teisinis reguliavimas yra nustatytas pagrįstai, t. y. ar asmenys, kuriems taikomas skirtingas teisinis reguliavimas, pasižymi tokiais teisinės padėties skirtumais, dėl kurių toks diferencijuotas teisinis reguliavimas būtų objektyviai pateisinamas, ar tokiu skirtingu teisiniu reguliavimu siekiama pozityvių, visuomeniškai reikšmingų tikslų, ar jei tai

susiję su reguliuojamų visuomeninių santykių ypatumais (LVAT 2015 m. gruodžio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1544-552/2015). Esant šioms aplinkybėms bei atsižvelgiant į teismų praktiką, nagrinėjamu atveju būtina įvertinti, ar Aprašo 22 punkte nustatytas skirtingas vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą mokėtojų traktavimas, siekiant gauti Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punkte nustatytas lengvatas, yra objektyvus ir pateisinamas, t. y. ar dėl paminėtų vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą mokėtojų deklaruotos gyvenamosios vietos adreso susidaro tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumai, kad jie būtų objektyviai pateisinami.

Vilniaus rajono savivaldybės tarybos 2016 m. gruodžio 22 d. sprendimu Nr. T3-514 patvirtintų Vilniaus rajono savivaldybės vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą nuostatų (*toliau – ir Nuostatai*) 2 punkte nustatyta, kad vietinė rinkliava nustatoma visiems komunalinių atliekų turėtojams Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje. Nuostatų 5 punkte nustatyta, kad atliekų turėtojas – tai atliekų darytojas arba asmuo, turintis atliekų. Pagal Nuostatų 9 punktą, vietinė rinkliava – tai Vilniaus rajono savivaldybės tarybos sprendimu nustatyta privaloma įmoka už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą, galiojanti savivaldybės teritorijoje, kurią kiekvienas atliekų turėtojas privalo sumokėti šiuose nuostatuose nustatyta tvarka. Teismas pažymi, kad pagal Nuostatuose įtvirtiną teisinį reguliavimą atliekų turėtojais laikomi visi asmenys, turintys nekilnojamojo turto Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje ir kaupiantys atliekas. Vadovaujantis Nuostatais, visi asmenys, neatsižvelgiant į jų deklaruotos gyvenamosios vietos adresą, turi mokėti rinkliavas už komunalinių atliekų surinkimą, tačiau, vadovaujantis Aprašo 22 punktu, lengvatomis, nustatytomis Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punktuose, gali pasinaudoti tik dalis atliekų turėtojų, t. y. atliekų turėtojai, kurie yra deklaravę savo gyvenamąją vietą išimtinai tik Vilniaus rajono savivaldybėje. Situacija, kai nekilnojamojo turto savininkų (rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą mokėtojų) padėtis, siekiant gauti vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą lengvatą, apibūrinama atsižvelgiant į jų deklaruotą gyvenamąją vietą, yra iš esmės neteisinga, suponuoja nelygiateisišką subjektų padėtį, iškreipia tikslus, kurių siekiama savivaldybėms nustatant vietines rinkliavas už komunalinių atliekų surinkimą bei jų lengvatų naudojimosi tvarką.

Atsakovė nenurodė objektyvių duomenų, kodėl Aprašo 6.1, 6.2 ir 7.2 punktuose nurodyti asmenys (nedirbantys senatvės pensinio amžiaus asmenys bei asmenys, kurie yra netekę 60–100 proc. darbingumo, ir gyvenantys vieni arba su nedirbančiais senatvės pensinio amžiaus asmenimis) turi būti vertinami skirtingai ir jų galimybė gauti vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą lengvatą turi priklausyti nuo jų deklaruotos gyvenamosios vietos. Atsakovė nepateikė duomenų, įrodančių, kodėl asmenų deklaruotos gyvenamosios vietos kriterijus yra teisiškai reikšmingas ir kodėl reikėtų skirtingai reglamentuoti lengvatų gavimo galimybes. Teismas, nustatęs, jog byloje nėra pateikta nevienodą reguliavimą pateisinančių argumentų, daro išvadą, kad Aprašo 22 punkto reglamentavimas prieštarauja Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punktui.

Teismas taip pat pažymi, kad, pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo 3 straipsnio 2 dalį, teismas nevertina ginčijamo teisės akto politinio ar ekonominio tikslingumo požiūriu, o tik nustato, ar konkrečiu atveju nebuvo pažeistas įstatymas ar kitas teisės aktas, ar viešojo administravimo subjektas neviršijo kompetencijos, taip pat ar teisės aktas arba veiksmas (neveikimas) neprieštarauja tikslams ir uždaviniams, dėl kurių institucija buvo įsteigta ir gavo įgaliojimus. Esant šioms aplinkybėms, atsakovės argumentai dėl to, kad rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą lengvatos yra nustatomos Vilniaus rajono savivaldybės biudžeto sąskaita, nėra reikšmingi nagrinėjamoje byloje. Teismas šioje byloje nagrinėja tik Aprašo 22 punkto nuostatų atitiktį Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punkto reikalavimams, tačiau nevertina Vilniaus rajono savivaldybės biudžeto finansavimo ypatybių ir ekonominio pagrįstumo taikyti rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą lengvatas.

Teismas taip pat pažymi, kad atsakovės argumentas, kad asmenys gali pasinaudoti kitomis Apraše nustatytomis lengvatomis, šiuo atveju nėra reikšmingas, nes teismas šioje byloje tikrina Aprašo dalies, t. y. 22 punkto, atitiktį aukštesnės galios teisės aktui – Viešojo administravimo įstatymui.

ABTĮ 118 straipsnio 1 dalis nustato, jog norminis administracinis aktas (ar jo dalis) paprastai negali būti taikomas nuo tos dienos, kai oficialiai buvo paskelbtas įsiteisėjęs administracinio teismo sprendimas dėl to norminio administracinio akto (ar jo dalies) pripažinimo neteisėtu. ABTĮ 118 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad administracinis teismas, atsižvelgdamas į konkrečias bylos aplinkybes ir įvertinęs neigiamų teisinių pasekmių tikimybę, savo sprendimu gali nustatyti, kad pripažintas neteisėtu norminis administracinis aktas (ar jo dalis) negali būti taikomas nuo jo priėmimo dienos.

Atsižvelgdamas į tai, kad Aprašo nuostatos skirtos apibrėžti teisinį reglamentavimą asmenims, siekiantiems pasinaudoti Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje taikomomis vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą lengvatomis, norminio administracinio akto dalies taikymas yra iš esmės nukreiptas į ateitį, teismas daro išvadą, jog Aprašo 22 punktą negali būti taikomas nuo įsiteisėjusio Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimo paskelbimo dienos.

Teismas, vadovaudamasis Administracinių bylų teisenos įstatymo 103 straipsnio 1 punktu, 104 straipsniu, 107–108 straipsniais, 117 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 118 straipsnio 1 dalimi, 152 straipsnio 1 dalimi,

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos Vyriausybės atstovo Vilniaus apskrityje tarnybos pareiškimą patenkinti.

Pripažinti, kad Vilniaus rajono savivaldybės tarybos 2016 m. gruodžio 22 d. sprendimu Nr. T3-515 patvirtinto Vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvatų skyrimo ir tiekimo tvarkos aprašo 22 punktą prieštarauja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punktui ir pripažinti jį neteisėtu.

Nustatyti, kad pripažintas neteisėtu Vilniaus rajono savivaldybės tarybos 2016 m. gruodžio 22 d. sprendimu Nr. T3-515 patvirtinto Vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvatų skyrimo ir tiekimo tvarkos aprašo 22 punktą negali būti taikomas nuo įsiteisėjusio Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimo paskelbimo Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų registre dienos.

Įsiteisėjusį Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimą paskelbti Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų registre.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo paskelbimo dienos gali būti skundžiamas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, paduodant apeliacinį skundą per Vilniaus apygardos administracinį teismą arba tiesiogiai Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui.

Teisėjai

Egidija Puzinskaitė

Rasa Ragulskytė-Markovienė

Margarita Stambrauskaitė